

Türkçülük Türk olmanın doğal sonucu mudur?

Türkçülükten ne aldığınız, onun hayatınızın en kadar ortasında durduğuyula ilgili herhalde bu soru. Eğer *Türk* kavramının, diyelim *Alman* kavramından önemli bir farkını görmüyor, Türkiye’de doğmuş ve bu kültürle yetişmiş olmak gibi *doğal* bazı ilgiler dışında, ona *hayati* bir önem atfetmiyorsanız, herhalde *Türkçülük* o kadar da hayatınızın merkezinde değildir.

Adamın bir atı varsa mesela, *atçı* olmak zorunda mıdır veyahut bir *Şahin*’i varsa, *Şahinci*?

Türküm, tabii ki Türkçü olacağım diyen birinin, mesela, *arabam Şahin, tabii ki bunların en iyi araç olduğunu savunacağım* diyenden bir farkı var mı? *Renkli gözlüyüm, o halde renkligözcü olmaktan daha doğal ne olabilir?*

Dayandığı nokta, Türklüğün ne olduğu, kişinin hayatında ne kadar yer işgal ettiği.

Bir konu bu derece ciddiye alındığında, onun *bir değer* getirdiğinden değil, bir eksikliğe sebep olduğundan bu kadar ciddiye alındığını düşünürüm. Kendi (yarı) sağırlığımdan da biliyorum, bir insan için hayatının merkezi *engeldir*. Hayatımı sağırlığım etrafında inşa etmek zorundayım, onu tedavi ettirmek olsun, onunla yaşamaya veya çalışmaya uğraşmak olsun, hep hayatımın merkezindeki meseleler.

Türkçülük de sanırım *Türklüğü* ciddiye alanların bir *engeli*. Engel, çünkü onlara aşmaları imkansız bir *yük* veriyor, bir hikaye, tarihin getirdiği bir misyon, *filan filan*.

Bunun *artıları* yok mu, tabii ki var. Sağır olmanın da *artıları* var, *manasız lafları* daha az duyuyor ve rahatsız olmamak için iştme cihazımı bir kenara bırakabiliyorum. Normal insanların gürültüden duvarı tırmaladığı anlarda, sakın sakın etrafı seyredebiliyorum.

Yine de tüm *artıları* ve *eksileri* ele alındığında, *sağırlık* istenen bir şey midir? Hayır. *Sağırcı* olabilir miyim? Maalesef.

Türkçülük de, tüm artıları ve eksileriyle değerlendirildiğinde böyle. Doğal sınırını aşmış bir *Türklük* de öyle, doğal sınırını aşmış bir *Almanlık* da. İnsan olarak pratik sebeplerle yeterince Türk olduğumu düşünüyorum, Türkçe yazıyor, Türkçe konuşuyor, Türkiye vatandaşı olarak yaşıyorum, bununla beraber bunun *Türkçülük* haline gelecek kadar ne gibi bir önemi olduğunu anlamıyorum. Adınızın Ahmet olması, sizi ne kadar *Ahmetçi* yaparsa, milliyetinizin Türk olması da, o kadar *Türkçü* yapar.

Tabii ki Türkçülüğün belli dönemlerde daha popüler olmasının sebepleri var: Napoleon’un da dediği gibi, *insanlar üç beş kuruş için ölmezler* ve onlara bir anlam, bir *ülkü* sunmak gerekir. Neden bazı yollara sapamadığımızı izah etmek için, insanlara *engelliyiz* demek gerekir. Tamamen sağır bir adamı konsere gitmeye ikna etmek nasıl mümkün değilse, bir Türkçü’yü de *vatanın bölünmesine* ikna etmek mümkün değildir. Konsere gitme teklifleri arttığında, sağırlığı insanın hatırına daha çok geldiği gibi, *vatan bölünmesi tehlikesi* arttığında da, Türklük daha çok akla gelir.

Yine de, konserlerin kalitesini belirlemek sağrlara bırakılmadığı gibi, toplumun kalitesini belirlemek de *Türkçülüđe* bırakılmaz. Yoksa Türkler ve sağrlar birbirini ağırlar ve ağırlar ve ağırlar.